

Návyky dobrého správce

Texty na tento týden

Ef 5,15–17; Ko 3,23; L 12,35–48, J 4,14; Sk 3,21; 1K 9,24–27

Základní verš

„Jak si mladík udrží svou stezku čistou? Musí se vždy držet tvého slova. Dotazuji se na tvoji vůli celým srdcem, nedej, abych zbloudil od tvých přikázání. Tvou řeč uchovávám v srdci, nechci proti tobě hřešit.“ (Ž 119,9–11)

Tvoje návyky ukazují smysl a směřování tvého života. Nejvěrnějšími správci jsou ti, kteří si vytvoří dobré návyky. Daniel měl ve zvyku se denně modlit (Da 6,11). Pavlovým zvykem bylo trávit čas v synagoze (Sk 17,1.2). Píše: „Neklamte se: „špatná společnost kazí dobré mravy““ (1K 15,33). To špatné ve svém životě, návyky nevyjímaje, bychom měli nahradit dobrým.

„Naše návyky utvářejí to, jací jsme – dnes i ve věčnosti. Životy těch, kteří pracují na dobrých návycích a jsou věrní v povinnostech, budou jako jasné světlo zářit na cestu ostatním.“ (4T 452)

Návyk je nejrychlejší cestou k dosažení cíle. Je rozhodnutím, které v nás postupem doby pevně zakotví. Nemusíme nad tím ani přemýšlet a chováme se podle něj. Může být velmi užitečný, nebo naopak škodlivý. Tento týden se budeme věnovat návykům, které správci pomáhají dělat svou práci na Božím díle dobře.

Budování společenství

- ▶ **Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?**
- ▶ **Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.**

Mít Boha na prvním místě

³⁷On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“³⁸To je největší a první přikázání.“ (Mt 22,37.38)

Osobní studium

Ježíš v úvodních verších jasně říká, co má být pro nás tím nejdůležitějším v životě. Proč má být Bůh na prvním místě?

Všichni máme nějaké návyky. Jsou prospěšné, anebo nám spíše škodí? Jedním z nejužitečnějších návyků, jaké můžeme mít, je hledat Boha hned, když se ráno probudíme.

„Každé ráno zasvěť sebe, svou duši, tělo a ducha Bohu. Vytvoř si návyky, v nichž se mu odevzdáš. Naučíš se Spasiteli více důvěřovat.“ (MCP 15) Dobré zvyky nám pomohou projít úzkou branou.

Bůh řekl: „Nebudeš mít jiného boha mimo mne“ (Ex 20,3). Ježíš nám s ohledem na naše základní potřeby říká: „Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno“ (Mt 6,33). A také čteme: „Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem“ (Jr 29,13).

Ježíš vždy nejprve hledal Boha. Nic pro něj nebylo důležitější. Už když byl jako malý během Velikonoc v Jeruzalémě, byla jeho priorita jasná. Když ho jeho matka napomenula, že zůstal v chrámu, odpověděl jí: „Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce“ (L 2,49)?

Po celý svůj pozemský život Ježíš toužil po společenství se svým Otcem. Proto se každý den modlil. Byl to zvyk, kterému učedníci moc nerozuměli. Ani všechny temné síly však nebyly schopné oddělit Ježíše od jeho Otce, protože Ježíš byl zvyklý na to úplně nejužší spojení s ním.

Kristův příklad můžeme následovat, jestliže se rozhodneme milovat Boha celým srdcem, myslí a duší (Mt 22,37). Budeme-li se snažit zjevovat Ježíše ve všem, co děláme, pomůže nám modlitba a studium Božího slova. Můžeme si tak vytvořit návyk dávat Boha na první místo v našem životě. Je to nejlepší návyk, jaký můžeme mít.

Aplikace

Je Bůh ve tvém životě na prvním místě? Máš návyk, který ti pomáhá zůstat s Bohem ve stálém spojení?

Čekat na Ježíšův návrat

⁴²On odpověděl: „Když pán ustanovuje nad svým služebnictvem správce, aby jim včas rozdíl pokrm, který správce je věrný a rozumný? ⁴³Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. ⁴⁴Vpravdě pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří.“ (L 12,42–44)

Otázky k zamyšlení

Jaký máme mít podle L 12,35–48 postoj k druhému příchodu Ježíše Krista?

Naši správcovskou roli musíme vždy vykonávat ve světle Ježíšova návratu. I když se nevěrní správci chovají jako věrní, jejich pravá podstata nakonec vyjde najevo. Věrní správci plní své povinnosti se stejnou odpovědností, jako kdyby byl pán přítomen. Žijí s výhledem na budoucnost a každý den věrně pracují. „My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista“ (Fp 3,20).

Abraham se upínal k věčnému městu (Žd 11,10) a Pavel ke Kristovu návratu (Žd 10,25). Mysleli dopředu, očekávali, plánovali a byli připraveni na chvíli setkání s Ježíšem. Zvyk hledět do budoucnosti a očekávat vrchol evangelia, je užitečný i pro nás (Tt 2,13). Namísto občasného nahlédnutí do proroctví bychom měli stále hledět do věčnosti a očekávat Ježíšův návrat. Zároveň nesmíme podlehnout spekulacím o událostech posledních dnů. Zaslíbení druhého příchodu nám umožňují správně vnímat přítomnost a pamatovat na to, co je v životě důležité. Očekávání Ježíšova návratu dává správci smysl života.

Díky kříži se jednoho dne setkáme s Vykupitelem. V Bibli můžeme najít ukazatele směru, které zaměřují naši pozornost na Kristův příchod v slávě Otce a s anděly (Mk 8,38). My „nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné“ (2K 4,18).

Náš čas na této zemi je velmi krátký. Smrt nám to stále připomíná. Zaslíbení druhého příchodu však upozorňují, že i smrt je dočasná. Jako správci můžeme žít ve světle tohoto zaslíbení. Vytvořme si návyk žít vždy v očekávání Kristova příchodu. Jako adventisté vyznáváme tuto naději i svým jménem.

Aplikace

Čekáš Ježíšův druhý příchod? Jak to ovlivňuje tvůj každodenní život? Kdy na toto zaslíbení zapomínáš?

Moudře využívat čas

Vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí! (Jk 4,14)

¹Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas: ... ⁶je čas hledat i čas ztrácet, čas opatrovat i čas odhazovat; ⁷je čas roztrhávat i čas sešívat, čas mlčet i čas mluvit; ⁸je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje. (Kaz 3,1.6–8)

Osobní studium

Co se z uvedených textů dozvídáme o našem životě? Proč je důležité, abychom rozumně využívali čas?

Čas nemůžeme zastavit. Nečeká na nás, stále plyne, i když my stojíme na místě. Náš čas je konečný a nedá se vrátit. Jako správci s ním proto musíme správně zacházet. Využívejme ho na to důležité pro časný i věčný život. Bible nám pomůže rozeznat, co nám za to stojí. Pokud přijdeme o peníze, můžeme je opět získat. Ztracená chvíle se už ale nikdy nevrátí. Čas je jedním s nejcennějších zdrojů, které nám Bůh dává. Je proto důležité, abychom z každé minuty, kterou nám Bůh dal, vytěžili maximum.

Náš čas patří Bohu. Využijme každou chvíli k jeho oslavě. Za každý moment našeho života neseme zodpovědnost.

„Cena času se nedá vyčíslit. Kristus si cenil každého okamžiku a podobně bychom si měli vážit času i my. Život je příliš krátký, než abychom jej promarnili. Doba života, kdy se můžeme připravit pro věčnost, je velmi krátká. Nemáme čas, který bychom mohli promrhat, věnovat sobeckým zábavám nebo se v něm věnovat hříchu.“ (COL 3:4; PM 173)

Aplikace

Uvědomuješ si, jakou hodnotu má hodina tvého života? Čím ztrácíš čas? Jak ho můžeš lépe využívat?

Zachovat si zdravou mysl, tělo i duši

¹A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. ... ⁴a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo. ⁵Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ (Zj 21,1.4.5)

Osobní studium

Jan popisuje budoucnost na nové zemi. Jaký bude náš život? Měla by tato vyhlídka ovlivnit náš život ještě před Kristovým druhým příchodem?

Bůh stvořil lidi jako dokonalé bytosti. Všechny oblasti života byly bez chyby. Hřích tento stav narušil, ale evangelium v sobě nese zaslíbení, že nás Bůh obnoví podle svého původního záměru. Během pozemského života Kristus neúnavně působil na lidi a uzdravoval je duchovně, duševně i tělesně. Mohli zakusit obnovu, která nás čeká na konci časů. Ježíšova uzdravující služba svědčí o tom, že Bůh chce, abychom byli co nejzdravější již tady na zemi. Jako správci si osvojujeme návyky prospěšné pro mysl, tělo i duši. Snažme se žít zdravě.

Když si osvojíme zdravé návyky, budeme mít jasnější mysl. Plňme ji vším, „co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu“ (Fp 4,8). Takové myšlenky přinášejí pokoj (Iz 26,3) a „mírné srdce je tělu k životu“ (Př 14,30). Když budou naši mysl formovat zdravé návyky, bude silnější a odolnější.

Dobré návyky, jako je cvičení a správná strava, svědčí o tom, že se o sebe dobře staráme. Cvičení snižuje stres a krevní tlak, zlepšuje náladu a má výborné účinky proti stárnutí.

Správce si osvojí i ty dobré návyky, které ožíví jeho duši: Pozvedej svou duši k Bohu (Ž 86,4.5) a čekej (Ž 37,7). Tvá duše bude prospívat, jestliže „žiješ v pravdě“ (3J 3), a bude zachována bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista (1Te 5,23).

Aplikace

Jak návyky ovlivňují tvé duchovní, tělesné a psychické zdraví? Chceš něco změnit? Jak si můžeš osvojit prospěšné návyky?

Mít sebekázeň, být rozvážný

²⁴Copak nevíte, že všichni závodníci běží, ale jen jeden zvítězí a získá odměnu? Běžte tak, abyste ji získali. ²⁵Každý závodník má přísnou sebekázeň – oni to dělají pro věnec, který zvadne, my ale pro ten, který nezvadne. ²⁶Takto tedy běžím, ne jako bych neměl cíl; takto bojuji, ne jako bych rozrážel jen vzduch. ²⁷Raději své tělo tužím a podmaňuji, abych snad, když kážu druhým, sám nebyl vyřazen. (1K 9,24–27; B21)

Osobní studium

Co Pavel říká v úvodním textu o sebekázni? Proč je podle něj důležitá ve vztahu k druhým?

Sebekázeň je pro správce velmi důležitá vlastnost. „Neboť Bůh nám nedal ducha bážlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy“ (2Tm 1,7). Řecký výraz *sófronismos*, který můžeme přeložit slovem rozvaha nebo také sebekázeň, sebeovládání, se v Novém zákoně nachází jen na tomto místě. V tomto textu znamená schopnost udělat, co je třeba, vyváženě a rozumně, v souladu s Boží vůlí. Rozvaha nám pomáhá rozlišovat mezi dobrem a zlem (Žd 5,14), rozumět okolnostem. Jsme-li rozvážní, reagujeme klidně a jsme schopni pokorně čelit nejen nátlaku, ale i rozptýlení. Daniel dělal to, co je správné, navzdory ohrožení života, zatímco Samson si dělal, co chtěl, a projevil jen málo zdrženlivosti nebo zdravého úsudku. Josef se snažil v Potífarově domě jednat správně, na rozdíl od Šalomouna, který uctíval jiné bohy.

„Svět propadl nevázanosti. Všude se rozmáhají bludná učení a klam. Satan staví lidem do cesty stále více nástrah, aby je svedl. Všichni, kdo se chtějí v Boží bážni posvětit, se musí naučit žít střídmě a dokonale se ovládat. Své city a záliby musí podřídit zdravému rozumu. Ukázněnost je nutná pro růst duševních i duchovních schopností, které člověku umožňují pochopit Boží slovo a žít podle něho. Proto má sebeovládání v přípravě na druhý Kristův příchod tak významné místo.“ (DA 101; TV 58)

Rozvahu i sebekázeň posílíme praxí. Bůh nás povolal, abychom byli „svatí v celém způsobu života“ (1Pt 1,15) a „cvičili se ve zbožnosti“ (1Tm 4,7). Správci musejí trénovat, aby byli schopni ovládat sami sebe. Když naši snahu podpoří Bůh svou silou, budeme se umět ovládat a s rozvahou jednat i ve chvílích, kdy na tom bude opravdu záležet.

Aplikace

Umiš se ovládat? Ve kterých situacích ti chybí rozvaha? Prosiš Boha o schopnost sebeovládání?

Podněty k zamýšlení

Henoch a Noe chodili s Bohem v době, kdy většina lidí byla nevěrná, vládlo násilí a láska k majetku (Gn 5,24; 6,9). Byl to jejich obyčej. Přijali Boží milost a stali se dobrými správci darů a úkolů, které jim Bůh svěřil.

V průběhu dějin vždy existovali lidé, kteří chodili s Bohem. Daniel a jeho přátelé se „...nechali vést Duchem svatým a z poznání Boha udělali základ svého vzdělávání. Na modlitbách prosili Boha o moudrost a dokázali využít každé příležitosti, aby všestranně rozvíjeli své duševní a rozumové schopnosti. Díky tomu, že se neustále modlili, svědomitě studovali a zůstávali ve spojení s Neviditelným, kráčeli v Henochových šlépějích.“ (PK 486; OSU 182)

„Chození s Bohem“ je náplní práce dobrého správce. Prožívá s ním každý den. Pro moudrého správce je chození s Bohem zvyk. Jedině spojení s Bohem nám pomůže vyhnout se zlu, které v hříšném prostředí ohrožuje náš život.

Být dobrým správcem znamená souhlasit s Bohem (Am 3,3). Chodíme s Kristem (Ko 2,6) po cestě nového života (Ř 6,4), v lásce (Ef 5,2), v moudrosti (Ko 4,5), v pravdě (Ž 86,11), ve světle (1J 1,7); jdeme po pevné cestě (Př 4,26), bezúhonně (Př 19,1), v souladu s Božím zákonem (Ex 16,4) a děláme dobré skutky, které nám Bůh připravil (Ef 2,10).

Otázky k rozhovoru

1. Co je pravá pokora? Jakou roli má v životě správce (Mt 11,29; Ef 4,2; Fp 2,3; Jk 4,10)? Proč je důležitá, jestliže chceme chodit s Bohem?
2. Znáš někoho, kdo bojuje se špatnými, ničivými návyky? Jak mu jako společenství můžeme pomoci? Poděl se o své myšlenky ve třídě sobotní školy.
3. Jaké jsou další dobré vlastnosti správce? (Viz např. Tt 2,7; Ž 119,172; Mt 5,8.)
4. Proč máme pocit, že čas rychle utíká? Náš pozemský život je krátký. Jak ho můžeme co nejlépe využít?

Praktický závěr

- ▶ Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- ▶ Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- ▶ Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- ▶ Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:
